

NEKROLOG

KATHRINE BINZER, født BALLE

5. oktober 1881 – 31. januar 1970

Fru Kathrine Binzer fik et langt liv, og det var glædeligt, så levende og varmhjertet hun indtil de seneste år var i sit forhold til sine medmennesker. Som udgået af den store Balle-slægt var det forud bestemt for hende, at det skulle være Grønland og grønlænderne, hun hovedsagelig samlede sin medmenneskelige interesse om, uden at dette blev en ensidig indstilling hos hende, bredt favnende som hun var over for mennesker i det hele taget, grønlændere så vel som danske.

Kathrine Binzer var datter af den kendte missionær og seminarieforsøger i Godthåb, Nikolaj Edinger Balle, og hun var således søster til de i Grønland så kendte »brødrene Balle«, provsterne Frederik og Knud Balle, der begge har deres navne indskrevet i Grønlands kirke- og skolehistorie. Og for at gå lidt længere endnu ud i familiegrenene, så var Knud Rasmussen hendes fætter. Kathrine Balle blev den 3. maj 1901 gift med assistent, senere kolonibestyrer Otto Rudolph Binzer. Efter at have været placeret i forskellige kolonier hjemrejste Binzers for godt i 1925, og fra 1930 var de igen i gang med et »grønlandsk« arbejde, idet de afløste Johan Petersen som forstanderpar på »Grønlænderhjemmet« på Krudttårnsvej, der nu hedder Amager Strandvej, i 1930 og virkede der til Otto Binzers død i 1941.

I den lange årrække på 30 år derefter var Kathrine Binzer altid fuldt optaget af at se til børn og børnebørn og af at holde forbindelsen vedlige med slægt og venner, og det var mange – ikke mindst i Grønland blandt grønlænderne. Hun førte en omfattende korrespondance, og hun så mange, grønlændere som danske, hos sig. Hendes varme sind kunne rumme og overkomme dette, og efter en lang og livlig samtale kunne hun foreslå, at der nu vist skulle synges lidt, og så tog hun fat på den grønlandske salmebog – videre nødvendig for hende var den nu ikke, eftersom hun kunne salmerne udenad. Grønlandsk talte hun som sit modersmål – hvad det jo næsten også var.

Særlig interesseret var fru Binzer i Den grønlandske kirkesag, og i en syklub med henblik på grønlandske børn foldede hun sig rigtig ud med anekdoter og sang. Hendes dejlige humør og varme smil var altid velkomment og værdsat. – Hun var ikke mindst interesseret i de unge og havde et nært og naturligt forhold til dem, især inden for den store Balle-Binzer-familie.

Fru Binzer var mangeårigt medlem af Det grønlandske Selskab og mødte trofast op, så længe kræfterne tillod det. Hendes smil og hvide hår savnes.

Mikael Gam.